

Nr 256.

Av herr Norman m. fl., om skrivelse till Kungl. Maj:t
angående ytterligare åtgärder för livsmedelsproduk-
tionens säkerställande.

En fråga som på senaste tid tilldragit sig utomordentligt intresse är frågan om säkerställande av landets brödsädestillgång. Den genomförda brödregleringen, som djupt ingriper i varje enskild individs hushållning, har klargjort för alla rådande knapphet på det viktigaste av alla näringsmedel, brödet. Om någon bestämd tid för avslutning av världskriget lär ej någon kunna profetera. Men kommer krigstillståndet att vara över ännu ett skördeår, med därav följande importsvarigheter, blir det alldeles avgjort nödvändigt, att vårt eget jordbruk kan lämna för landets inbyggare tillräckliga, om än knappa livsmedel.

Vad som kan åtgöras för att möjliggöra en ökad livsmedelsproduktion inom landet bör därför göras och göras snart. I första rummet gäller det här att stimulera till odling av vårsäd, framst vårvete, vårråg och korn samt av potatis. Men även för en mer än vanligt omfattande höstsädd böra åtgärder i god tid vidtagas.

En åtgärd i antydd riktning ligger redan på riksdagens bord i form av Kungl. Maj:ts proposition nr 28, angående prisreglering å vissa gödselmedel. Ett bifall till den kungl. propositionen är dock blott ett litet steg i riktning att främja livsmedelsproduktionen. Även med föreslagna förbilligande av chilesalpeter och superfosfat, ställer sig kostnaden för en tillräckligt produktionsökande användning av konstgjorda gödselmedel synnerligen hög. Vid ovisshet om kommande priser å lantmannaprodukter, torde ett mycket stort antal jordbrukare finna den ekonomiska risken vid inköp av tillräckligt stor mängd gödselmedel allt för stor. Och det bör

Bihang till riksdagens protokoll 1917. 4 saml. 111 häft. (Nr 256—257.) 1

väl för alla ligga i öppen dag, att även jordbrukaren måste sköta sin enskilda ekonomi. För den enskilde jordbrukaren, särskilt den smärre, faller ej så lätt i ögonen, att just det lilla parti han har att sälja, eller den produktionsökning han kan åstadkomma, har någon större betydelse för det allmänna. Däremot är han, helt naturligt, mycket känslig för de rubbningar i hans personliga ekonomi, ogynnsamma prisförhållanden på vad han har att köpa eller sälja kunna åstadkomma.

Men för landet i dess helhet är det absolut nödvändigt att livsmedel finnas tillgängliga. Hungersnödens hotande spöke bör om möjligt avvärjas. Det torde väl därför vara alldeles klart, att under sådana brydsamma tider, som nu råda, staten stödjande, ordnande och reglerande träder emellan. Så har ju också på olika områden hittills skett, t ex. genom maximipriser som hindrat priserna på härav berörda varor att *överstiga* ett visst belopp. Detta enbart i konsumenternas intresse. För livsmedelsproduktionens säkerställande torde nu även krävas en reglering, som säkerställer producenterna från att priserna *understiga* ett skäligt belopp. Detta i såväl konsumenternas som producenternas intresse.

På grund av ovan anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om en allsidig och snar utredning om, vilka ytterligare åtgärder för livsmedelsproduktionens säkerställande förhållandena påkalla, ävensom att Kungl. Maj:t ville ofördröjligen vidtaga de åtgärder dylik utredning ger vid handen som nödiga.

Stockholm den 26 januari 1917.

<i>David Norman.</i>	<i>Karl Hildebrand.</i>	<i>P. M. Olsson.</i>
<i>M. Svensson.</i>	<i>John Jönsson.</i>	<i>Axel E. Lindvall.</i>
<i>Pehr Aug. Andersson.</i>	<i>Emil Bengtsson.</i>	<i>Wilh. Hellberg.</i>
<i>Axel Lundblad.</i>	<i>N. E. Nilsson.</i>	<i>Nils Johansson.</i>
<i>Gust. Rydén.</i>	<i>John Erlansson.</i>	<i>Anders Elisson.</i>
<i>Arthur Gustafson.</i> Kasenbergs.		<i>Cornelius Olsson.</i>